

Telegraful

Organ național-bisericesc

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociațiunii
Sibiu
(Str. Șaguna)



Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei
luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei.
Pentru America 4 Dolari.

Ziarul apare Marțea și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată,
dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Ro-
mân”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Corespondența

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada
Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză —
Articole nepublicate nu se înapoiază

Nr. 12.171/1927 Pres.

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu arhiepiscop al
arhiepiscopiei ortodoxe rom. de Alba-Iulia
și Sibiu și mitropolit al românilor ortodocși
din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș

*Iubitului cler și popor: Har și milă dela
Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru
Isus Hristos.*

«Tot celce mă va mărturisi pe
mine înaintea oamenilor, mărturi-
si-l-voiu și eu pe el înaintea Tatălui
meu, care este în ceruri».

Matei 10, 32.

Plină de bucurie, ca întotdeauna,
așa a sosit și de data aceasta la noi,
iubiții mei fii sufletești, sărbătoarea
Nașterii celei după trup a Domnului și
Mântuitorului nostru Isus Hristos. Ea
ne cheamă pe toți la curate gânduri și
simțiri ale sufletului, la cucernice cân-
tări și la sfinte rugăciuni de înălțare cu
inima către Cel ce s'a născut în Vifle-
emul Iudeei.

Lăsați deci la o parte lucrurile
Voastre, sloboziți-vă gândul din cătu-
șele grijilor și necazurilor zilnice, de
sub povara greutăților traiului și vă
înfățișați în ziua de astăzi cu tot ce
aveți mai bun în ființa Voastră, înaintea
lui Hristos-Domnul. Din mijlocul praz-
nicului El vă primește cu acea iubire
dumnezeiască care l-a făcut să se co-
boare din sânul Tatălui și să se sălăș-
luiască în peștera din Vifleem, și cu dar-
ul său cel sfințitor pe care l-a câștigat
prin izbăvitoarea sa moarte pe cruce
vă sfințește și vă binecuvintează. Ai
Lui sunteți toți ceice chemați sfânt nu-
mele Lui și primiți evanghelia Lui. Și
oricât întunec ar fi pe lumea aceasta,
ori câtă răutate ar acoperi pământul
și ori câtă vină și greșală ar tulbura
inimile oamenilor, este totuși un liman
de scăpare, la Acela, a cărui lumină
nici o clipă nu se întunecă și a cărui
iubire iertătoare nici când nu scade, ci
este pentru veșnicie Domnul și Stăpânul
și Mântuitorul nostru. Atinși în sufle-
tele noastre de duhul Lui, în această zi
de praznic al Nașterii sale celei mai
presus de fire, în această zi sfințită prin
sălășluirea sa cu trupul între oameni,
să ne pătrundem de tot ceea ce a făcut
Hristos-Domnul pentru noi și pentru a
noastră mântuire și plini de recunoștință
să zicem împreună cu apostolul: «Nici
moartea, nici viața, nici îngerii, nici că-
peteniile, nici puterile, nici cele ce sunt
acum, nici cele viitoare, nici înălțimea,

nici adâncul, nici orice altă faptură
nu poate să ne despartă pe noi dela
dragostea lui Dumnezeu, care este în
Hristos Isus Domnul nostru» [Romani
8, 28—29].

Noi suntem, iubiții mei fii sufletești,
o biserică vie de mărturisitori ai lui
Hristos, întru care s'a arătat dragostea
cea neșarmurită a lui Dumnezeu, adu-
cându-ne aminte de cuvântul: «Tot celce
mă va mărturisi pe mine înaintea oame-
nilor, mărturisi-l-voiu și eu pe el în-
aintea Tatălui meu, care este în ceruri»
[Mat. 10, 32]. Din tot cugetul, din toată
inima și din toată virtutea noastră ne
mărturisim a fi ai lui Hristos, care este
capul bisericii pe care a răscumpărat-o
cu scump sângele Său și pe care, de
atunci și până la sfârșitul veacurilor, o
luminează, o încălzește și o povățuește
cu duhul cel sfânt al Său.

Și nu numai astăzi, în mare zi de
praznic, ci în toate zilele vieții sale,
creștinul cel adevărat socoate ca cea
mai mare fericire și mângâiere a sa,
să poată mărturisi pe Hristos Mântui-
torul cu credința, cu cuvântul și cu
faptele sale.

Înainte de toate prin credința sa
dator este să mărturisească tot creștinul
drept măritor pe Hristos-Domnul. A-
ceasta însemnează să creadă din ad-
âncul inimii sale în Hristos ca unul
născut Fiu al lui Dumnezeu, în Dum-
nezeirea Lui, în sfințenia Lui, în cu-
vântul Lui, în evanghelia Lui, în tai-
nele pe care El ni le-a lăsat, în biserică
care este trupul Lui, să creadă așa
cum El a învățat pe sfinții săi învățăcei
și apostoli și pe cum dela aceștia bise-
rica noastră dreptmăritoare a primit în-
vățătura cea sfântă și mântuitoare ca
să o vestească până la sfârșitul veacu-
rilor la toată faptura. Și nici o îndoi-
ală să nu se furișeze în inima ta și
să nu-ți pleci urechile tale spre trufa-
șele învățături ale veacului acestuia,
nici să ascuți ademenirile sectarilor
cari ca niște lupi în piele de oaie vreau
să pătrundă în staulul lui Hristos, să
învărbescă turma și să o abată dela
pășunea cea hrănitore spre viața de
veci. Ci voi, iubiții mei, pecetea lui
Hristos să o purtați întregă în sufle-
tele Voastre și chipul învățăturilor Lui
să strălucească neîntinat în credințele
Voastre.

Și din această prisosință a inimilor
și a credințelor Voastre să grăiască
gurile Voastre cuvânt curat de mărtu-
risire a lui Hristos în auzul tuturor.
Cuvânt de înțelepciune, cuvânt de e-

vlavie, cuvânt de iubire, cuvânt de drep-
tate, cuvânt de care să se bucure și
pe care să-l binecuvinteze Hristos Dom-
nul. Să înceteze și să amuțească de pe
buzele Voastre cuvintele de hulă și
de învrăjbire, cuvintele de pizmă și de
răutate, sudalmele și toate vorbele ne-
curate, căci — cum zice Domnul: «Pen-
tru tot cuvântul deșert care vor grăi
oamenii, vor să dea seamă de dânsul
în ziua judecării. Că din cuvintele tale
vei îndrepta, și din cuvintele tale te
vei osândi» [Mat. 12, 36—37]. Ca pânea
cea bună să fie cuvintele Voastre o
hrană de împărțit tuturor acelor cari
le vor auzi. Iar dela cuvintele cele rele
să Vă întoarceți urechile și să nu le
dați ascultare.

În sfârșit cu deosebire prin fapte
cuvine-se să mărturisească creștinul cel
dreptmăritor pe Hristos-Domnul. Pe
cum a trebuit ca Cuvântul cel vecinic
al lui Dumnezeu la „plinirea vremii” să
se întrupeze, ca să săvârșească mân-
tuirea oamenilor, tot așa trebuie ca și
credința creștinească și vorbele cari o
tălmăcesc să se întrupeze în fapte, să
nu rămână ascunsă, nici să răsune în
văzduh, ci să capete ființă arătată și
văzută de toată lumea. A mărturisi pe
Hristos cu fapta însemnează ca tot ce-
eace faci tu zi de zi și ceas de ceas,
toate faptele tale ca tată, ca mamă, ca
soră, ca frate, ca vecin, ca om între
semenii tăi din sat, ca plugar, ca meseriaș,
ca neguțator, ca primar, ca învățător, mai
ales ca preot, ca judecător, ca slujbaș în
administrație dela cel din urmă până la
ministru, ca slujitor al lui Dumnezeu și
păstor duhovnicesc al bisericii sale,
toate faptele tale, ori cine ai fi și ori care
ar fi locul ce-l ocupi în această viață,
să fie izvorâte din credință și din
dragoste către Hristos, să poarte în
ele pecetea lui Hristos, să fie ca niște
mărturii smulse din sufletul tău cre-
știnesc și mergând dela om la om să
vorbească despre Hristos. Știi ce
zice apostolul Iacob: «Ce folos este
frații mei, de ar zice cineva că are cre-
dință, iar fapte nu are? Au poate cre-
dința să-l mântuiască pe dânsul? Că
de va fi fratele sau sora goli și lipsiți
de hrana cea de toate zilele și va zice
lor cineva dintre voi: mergeți cu pace,
încălziți-vă și vă săturați, și nu le-ar
da lor cele de treabă trupului, ce folos
ar fi? Așa și credința, dacă nu are
fapte, moartă este singură», iar Dom-
nul adaogă: «Cela ce are poruncile mele
și le păzește pe ele, acela este care mă
iubește pe mine» [Ioan 14, 21].

A mărturisî pe Hristos și cu credința și cu vorba și cu fapta însemnează ca «toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm», ca pe o slujbă închinată Lui, ca pe un prinos de mulțumită Aceluia care ne-a dat-o. O, cum s'ar întări biserica lui Hristos, când fiecare creștin în parte și cu toții împreună ar fi purtătorii unei astfel de vieți închinată lui Hristos! O, cum ar spori bucuria și pacea și mulțumirea și buna înțelegere și dragostea frățească dintre oameni! Și cum s'ar bucura Hristos Mântuitorul de fiecare creștin, de fiecare fiu al Său pe care l-ar putea mărturisî înaintea Tatălui din ceriuri, după cuvântul Său: «Tot cel ce mă va mărturisî pe mine înaintea oamenilor, mărturisî-l voi și eu pe el înaintea Tatălui meu, care este în ceriuri».

Această viață, care să fie o mărturisire a lui Hristos, am ținut să Vi-o propovăduiesc eu astăzi, în ziua praznicului Nașterii Domnului, iubirii mei fii sufletești, și cu dinadinsul să Vă îndemn ca să o primiți în casele Voastre, în familiile Voastre, în credințele, în vorbele și în faptele Voastre. Și eu păstorul și părintele Vostru sufletelesc rog pe Hristos Domnul și Stăpânul vieții mele și a Voastre, ca să Vă stea într'ajutor cu darul și cu binecuvântările sale, ca prin viața Voastră să-L mărturisiți aici pe pământ și El să Vă mărturisească înaintea Tatălui din ceriuri.

Cu aceste simțeminte părintești legat fiind de Voi, Vă urez din toată inima, ca aceste sfinte sărbători ale Nașterii Domnului, să le petreceți cu bucurie și pace și sănătate și să Vă învredniciți a le ajunge încă întru mulți ani fericiți.

Impărtășindu-Vă arhierasca Noastră binecuvântare, am rămas

Sibiu, la sărbătorile Nașterii Domnului din anul 1927

al Vostru al tuturor de tot binele voitor

(ss) Nicolae,
arhiepiscop și mitropolit.

„Pe pământ pace“

Lucea 2, 14.

Evangelistul ne transpune prin cuvintele sale în altă lume. Ne face să trăim veacurile de pe vremea Domnului Hristos. Omenirea de atunci trăia în amorțire egală cu moartea. Fiind, pe atunci, scopurile vieții numai plăcerile, strigătul mulțimii secunda strigătul plebei din Roma ce se concentra în vorba: *Panem et circenses!* Și cum desfrâul moleșește, încetase în mulțime ori ce tendință de spiritualizare și de avânt nobil sufletelesc.

Se ivește însă steaua dela răsărit, întunerecul de miez de noapte se preface în lumină mai strălucită ca razele soarelui, se asociază vedeniilor acestora corul îngeresc, repetând cântarea nouă: «Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace și între oameni bunăvoire!» și amorțea dispăre. Lumea se trezește din somn și se îndreaptă spre viața plină de răvne înalte, cărora nici o putere lumească nu le poate sta împotrivă (Marcu 16, 18).

Venirea lui Isus pentru lumea de atunci a fost mai mult ca o ploie mănoasă ce aduce înținerire câmpului secătuit de uscăciune. S'a renăscut toată lumea amorțită. Vedeniile dela nașterea lui Hristos au fost motorul principal al renașterilor pe toate terenele vieții, pentru că ele au trezit conștiința ce amorțise în public și ele au îndreptat privirile omenești spre zările înalte, unde nu este moarte, nici zădărniciune nu sânt, ci toată viața se strecoară ca într'o grădină plină de mireme primăvăratice și aer dulce mișcat de aripile zefirilor.

E dulce idealul. Sufletul, de ideal stăpânit, nici că se obosește. Nici frica morții nu o mai are.

Idee mai clară, că astfel lucră idealul asupra celor cuprinși de el, ni-o dă scena ce s'a petrecut pe munte cu învățăceii când Isus Hristos s'a schimbat la față. Nime nu se mai simțea străin în munte și singurătatea de acolo pe nime nu speria. Din contră, toți Apostolii au consimțit cu Petru, când acela fermecat de vedenia ce văzuse în munte strigă: Bine este nouă a fi aici, să facem trei colibi: Ție una, lui Moise una, și lui Ilie una (Marcu 9, 5).

Așa putere are idealul!

Nașterea Domnului Hristos, cu toate minunile ce s'au petrecut atunci, a avut

darul a trezi sufletele omenești din amorțea și a le da avântul trebuincios la împlinirea chemării omenești, care nu este alta, decât «desăvârșirea».

Scenele dela Nașterea lui Hristos în tot anul se repetază. Maica noastră Biserică, care are ca problemă trezirea sufletelor și deprinderea credincioșilor săi cu practicarea virtuților creștine, în tot anul întocmește deci sărbătorile Nașterii pentru fiii să sufletești, ca să prindă putere aceia la practicarea virtuților, între care una din cele mai de căpetenie e *pacea*, care o vestise corul îngeresc la nașterea lui Hristos.

Ne întrebăm: Au sărbătorile Nașterii lui Hristos de azi asupra publicului influința ce a avut-o Vtleemul, când Isus Hristos a avea s'a sălășluit acolo?

Întrebarea e gingașă, și gingaș e și răspunsul, căci poate da motiv la supărări care nu sânt de dorit. Adevărul totuș trebuie mărturisit, pentru că usturimea lui poate să aducă folos binelui obștesc, în serviciul căruia ne aflăm cu toții. Astfel datoresc și eu adevărului, când mărturisesc că viața noastră publică din timpul de față nu ține seamă de cântarea corului îngeresc: «Pe pământ pace».

Mă refer la fapte concrete. Incordările pe teren cetățenesc sânt o pacoste mare pentru neam și țară. Sânt detestate de marele public al nostru, pentru că în încordări ne vedem cu toții periclitat viitorul. Lumea noastră cere, deci, cu insistență «destindere», vorbă ce are înțelesul de *pace pe pământul românesc*, adică împlinirea scopului pentru care Domnul Isus Hristos s'a umilit pe sine, născându-se în ieslea dobitoacelor. Pretensiunile de pace ale opiniei publice însă nu se împlinesc. Chiar marele Rege, care se numea Ferdinand I, văzând frământările între conducătorii politici, înainte de moartea Sa inițiasă o mișcare în direcțiunea *destinderilor*. Dorința regească, o știm, nu s'a împlinit. La moartea sfetnicului și colaboratorului marelui Rege, încercarea de destindere s'a repetat. Nu a succes nici acum. Și semnele arată, că foarte târziu se va introna *pacea* mult dorită în viața noastră publică.

Nu sântem și noi creștini? Corul îngeresc nu și nouă ne vestește pacea? Vedeniile dela Naștere nu au menirea să ne trezească din letargie? Da, toate se pun la cale de biserică și pentru noi! Decât

FOIȘOARA

Visul păstorului sufletelesc

Se apropiau zilele Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos.

Un păstor de suflete, muncitor cu osârdie și credință în parohia sa, avu, într'una din nopțile acelor zile, un vis neobișnuit. I se părea, că în seara ajunului de Crăciun trecea d'alungul străzilor din sat. În toate ferestrele luceau luminile aprinse, ear micii și marii colindători înveleau sărbătoarea cu cele mai frumoase cântece de Crăciun. Și gândi, cu mulțumire, preotul:

— Ce buni credincioși sânt păstoriții mei! Câtă cucernicie în sufletele lor!

Atunci i se părî deodată că-i iese în cale ingerul Domnului, zicându-i:

— Pentru ce te bucuri în inima ta atât de mult, părinte?

Și răspunse părintele:

— Nu vezi tu mulțimea luminilor aprinse? Nu auzi tu cântecele cucernice? Oare, toate ace-

stea nu izvorăsc din inimile cuprinse de bucuria Nașterii Domnului?

Ingerul însă îi zise:

— Părinte, ai să vezi îndată în care din casele acestea sălășluiește *adevărată* bucurie de Nașterea Mântuitorului. Ascultă: în tot locul unde cei din casă se bucură numai de darurile — mâncare și băutură, — ce le aduce Crăciunul, acolo luminile au să se stângă deodată; ear în locul, unde inimile se bucură *de Hristos*, luminile vor străluci cu atât mai viu.

Și minune! Pretutindeni, unde mai înainte fu așa de luminos, se făcu dintr'odată întunec, și unde răsuară colindele pline de bucurie, se făcu liniște de mormânt.

Adânc mâhnit, bătrânul slujitor al altarului își roti privirile la ferestrele oamenilor: Se poate? Nici o lumină nu mai arde în noaptea de Crăciun?

Atunci, dintr'o fereastră de colibă singuratică, la margine de sat, zări o lumină tăind zările și strălucind ca o singură stea în amurgul cerului de seară.

Acum băgă de seamă visătorul, cât de mare este numărul acelor oameni, cari nu cunosc adevărata bucurie a Crăciunului. Luminița din coliba singuratică ardea la o văduvă. Ea era unica ființă, care prăznuia cu adevărat praznicul mare al Crăciunului, căci ea n'avea nimic alt ceva, de care să se bucure, decât Copilul din iesle. —

Și, v'aș întrebă, iubliți cetitori, oare bucuria voastră *care* va fi?

Legendă cehoslovacă

Legenda aceasta populară cehoslovacă este tradusă din colecția: «De pe vremea lui Isus Hristos», povești populare cehoslovace, de Luisa-Denisa Germain (Paris 1922). Face parte dintr'o ediție de lux, pentru publicul francez și e tipărită, cu ilustrații multe, pe hârtie de Olanda. Întâia legendă în colecție.

Cetind legendele acestea și cântărindu-le din punct de vedere etno-psihologic, ajungi la aceeași concluzie, la care ajungi și în urma lecturii legendelor noastre: poporul dela obârșie este setos de adevăr, dreptate și frumusețe. S'ar putea trage interesante paralele între etica poporului nostru și aceea a poporului cehoslovac

că ru auzim, căci nu vrem să auzim, și nu vedem, căci nu vrem să ne încurce în socoteli vedeniile mărețe care cerul le pune la cale.

Pacea ne place. Bucuros o primim. In internul nostru însă ținem cu îndărătnicie la părerea pătmașă: «Vreau să mă impac cu contrarul meu, dar am o condiție — și condiția e: Leg pacea ce mie îmi convine, și nici la un caz nu fac pe voia contrarului meu, căci atunci eu sânt cel compromis, și țin mai mult la prestigiul meu, ca la pace!»

Cu resonul acesta se poate trece preste obstacole? E folositor păcii resonul? — Numai duh creștinesc nu transpiră din o astfel de părere.

Care va să zică, pacea să se facă, dar pactanții înainte de încheierea păcii să știe până la cele mai din urmă detalii ce primesc. Și când nu pot primi totul — aruncă pacea, ca și cel ce a zis: «Ardă-mi casa, dar de șoareci să fiu scăpat!»

Câtă deșertăciune în așa resonamente! Trebuie să se rușineze de ele, dacă judecă bine, și cei ce și le-au pus ca inscripțiuni pe steagurile de luptă.

Pacea adevărată se poate realiza numai dacă la temelul ei zace principiul: «Nimic pentru mine, și totul pentru neam și țară!» Principiul acesta să devină ax omă pentru fiecare conducător. Nimic nu mai stă atunci în calea păcii. Pentru că unde desinteresul personal determină hotărârile și faptele, nime nu se însoțește cu minciuna, cu vânarea după interese și cu părtinirea crimelor și criminalilor numai fiind că-i sânt aderenti politici sau personali.

Salvator al României de mâne numai acela va putea fi, care își înscrie pe steagul de luptă curățirea moravurilor. Bunii nu se ceartă. Nu numai nu se ceartă, dar consideră pentru sine adevărată pacoste, când nu pot realiza pe de-a întregul programul ce și-l-au fixat.

Nu persoanele, deci, să le ridicăm pe primul plan, ci cauza mare care vrem să o servim!

Eu cred că Crăciunul nostru din acest an va avea atâta vrăjă pentru noi, ca să ne ridicăm sufletește din materialismul veacului și să întâmpinăm cântarea îngerilor cu aceeași însuflețire cu care au întâmpinat-o păștii ce-și hrăneau turmele pe câmpurile din jurul Vifleemului.

Prot. Vasile Gan.

Dacă suferim în zilele noastre, este a se atribui — în mare parte — faptului, că etica populară, exprimată în produsele poporului român și cehoslovac (mila, răsplata pentru fapta bună, iubirea) nu este în armonie cu o mare parte din etica politică curentă... (Dar aceasta în trecut, acum, în preajma Crăciunului).

Ascultați legenda cehoslovacă.

H. P.-P.

De pe când umbla Isus cu Sf. Petru...

În vremea aceea străbătea Isus lumea largă, urmat de Petru. Într-o zi intrară într'un sat, ca să prânzească.

Trecând pe dinaintea unei case sărace, ascultară sunetul unui flaut.

Petru merse să știricească și află că locuitorii colibeii acesteia serbau tocmai nunta fetei lor.

— Să intrăm, Stăpâne, zise Petru. Aici au să poată să ne dea de mâncare; la o nuntă e totdeauna mai mult decât trebuie.

Isus se 'nvoi, nevrând să i se împotrivescă:

— Să intrăm, zise El. O să dorim binele tinerilor căsătoriți și le vom da o cinste. Da, Petre, foarte îți pun la inimă să îți păstrezi cumpătul și să nu primești decât pâne și sare. O să te imbie, o să stea de tine să primești, — să

Din pastoraletle arhieresti de Crăciun

PP. SS. LLor, Arhieriei Mitropoliei noastre, au dat și de Sfintele și marile sărbători din 1927 ale Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, frumoase pastoraletle, cu bune sfaturi și învățăminte pentru credincioși.

Reținem, din aceste scrisori pastorale, câteva părți mai însemnate:

I

... Sfinte Doamne, dă bi zelor mele țările și glasului meu răsunit, ca să vestească pacea și bunăvoirea între oameni!

Țara noastră, în timpul d'în urmă, a trecut prin mari zguduiri. Dumnezeu a chemat la Sine pe cei doi făruritori ai României Mari: pe marele rege Ferdinand I și pe credinciosul său sfetnic Ion I. C. Brătianu, ca să-i odihnească în pace după o viață plină de jertfe mari aduse de ei pe altarul întregirii neamului românesc. Și-a închis ochii de veci burul rege cu rugăciunea păcii pe buze: «Fac apel» — zice El în cuvântul de despărțire de Țara și poporul Său — «la toți bunii și cinstitii cetățeni ai Țării, să ajute din toate puterile lor, ca să se înlesnească liniștita propășire a Statului». Așa s'a despărțit de noi Părintele Patriei cu rugămintea ca noi toți cetățerii să lucrăm împreună pentru viața pașnică a Țării. Ce s'ar alge de cm, dacă n'ar asculta porunca minții ochii, mâinile ori picioarele nevrând să împlinescă lucrul ce li s'a dat dela natură? De bună seama unul ca acesta s'ar destrăma. Așa s'ar destrăma și statul, dacă ochii, mâinile, toate membrele lui, toți cetățenii lui n'ar mai vrea să muncească împreună în pace și în bună înțelegere — fiecare la locul său — în viața de stat.

După constituția Țării — legea de temelie a statului — coroana regală a moștenit-o după moartea regelui Ferdinand I nepotul Său nevrăstnic, Mihai. Lumea a rămas nedumerită în fața unui rege copil. Cum va cârmui o țară acela, care însuși trebuie cârmuit? Dar Hristos, împăratul cerului nu ca și copil a fost trimis în lume? Și iată îngerii din ceruri îl primesc cu cântări de mărire și-l poartă pe brațe și locotesc până crește, iar apoi sfinții apostoli îl înconjoară și-l însoțesc în lupta vieții sale până la biruința pe cruce. El, copilul din ieslea Vifleemului, a întemeiat împărăția cerească pe pământ: sfânta Biserică, în care noi aflăm mântuirea sufletului.

Dacă așa a voit Dumnezeu, ca prin nevinovăția copilului rege să ridice poporul românesc din păcatele sale la acea stare morală, la care prin nevinovăția pruncului Isus a ridicat neamul omenesc din păcatul strămoșesc, cuvine-se să ne închinăm în fața hotărârii Domnului și să ascultăm glasul Lui, care prin corul îngerilor ne vestește pacea pe pământ și între oameni bunăvoirea. Cel ce a dat apostoli credincioși Regelui cerului, va da sfetnici credincioși și luminați și copilului Rege, care poartă numele falnic al lui Mihai Viteazul, întâiul descălecător în Ardeal. Să ne rugăm bine pentru Majestatea Sa Regele nostru Mihai I, pentruca Domnul Dumnezeu să-l facă vas ales al pro-

pășirii pașnice a Țării, să i dea Lui vitejia lui Mihai Viteazul, iubirea de biserică a lui Ștefan cel Mare și Sfânt, înțelepciunea și spiritul de jertfă ale gloriosului și Marelui Său bunic, regele de pie memorie Ferdinand I.

Astăzi se împreună cântarea îngerească dela ieslea din Vifleem cu cântarea nevinovăților voștri copii, cari umplu casele voastre cu glasul lor îngerec preamărind pe noul născut Hristos. Acești copii vor fi mâne soldații și lucrătorii în egorul dobândit din dragostea de neam a Regelui Ferdinand I și stăpânit astăzi de Regele Mihai I. Doamne ascultă această împreunare a corului îngerec din cer și de pe pământ și fă ca acești mici copii să devie la vremea sa supuși credincioși ai Regelui lor Mihai II Isuse Hristos, care ai zis: «lăsați copiii să vină la mine, că a unora ca aceștia este împărăția cerurilor», deschide în ziua nașterii Tale împărăția cerurilor copiilor noștri și copilului Rege în fruntea lor și fă din ei bucuria părinților și a Țării, ca rai pământesc să fie pentru ei grădina aceasta, pe care dreapta ta a sădit-o: România noastră! Să încredințăm pe copilul Rege și pe copiii noștri în paza și îngrijirea lui Dumnezeu, care singur îi poate ocroti împotriva di hului răutății, ce umbă să otrăvească sufletele.

Nu-i destul să învățăm copiii rugăciuni și cântări sfinte, nu-i destul să-i trimitem în haine de sărbătoare la sfânta biserică. Trebuie să-i învățăm și cum să trăiască aievea după poruncile lui Hristos, ca să fie buni și să umble în căile Domnului. Ași vrea ca *Bunătaea* să se facă stăpână peste inimile copiilor de azi, cetățenii de mâne.

În ziua Nașterii Domnului: praznicul păcii și bunăvoinții între oameni rogu-vă pe voi, fiii mei, cu cuvintele apostolului în numele Domnului nostru Isus Hristos «ca toți aceeași să vorbiți și să nu fie între voi desbinări, ci să fiți înfrățiiți în duh și în cugete» (I. Cor. 1, 10).

(Din pastoraletle P. S. Sale episcopului Roman al Orăzii).

II

«În numele lui Isus, tot genunchele să se plece, ale celor cerești și ale celor pământesti» — ne spune apostolul Pavel în scrisoarea sa către Filipeni, (1, 5) și tot după cuvântul acestui Apostol: «Domn este Isus Hristos întru mărirea lui Dumnezeu-Tatăl».

Tălmăcind acest cuvânt al Apostolului, sub plecarea genunchelor înțelegem și plecarea inimii spre fapte bune.

Cel păcătos, cel lipsit de bunul simț, nu-și pleacă nici genunchele, dar nici urechea ca să audă glasul de suferințe.

Și către aceștia ne îndreptăm și i chemăm azi și pe ei să-și plece genunchele și inima în ziua nașterii Domnului și să cânte și ei cu creștinii adevărați: «Hristos se naște, măriți-L». Cerurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește țaria, — o vestește dragostea nemărginită ce s'a revărsat asupra neamului omenesc, atunci, când pe pământ a venit Fiul lui Dumnezeu, luând trup omenesc, înfășat în scutece sărăcicioase și culcat în iesle

respingi, tot, afară de pâne și de sare, fiindcă oamenii de aci sânt săraci.

— Bine, Stăpâne, zise Petru, desamăgit.

Au intrat în colibă, tatăl a venit înaintea lor, le-a dorit bun sos și i-a poftit la prânzul nunții.

Au dorit oaspeții tot binele tinerilor căsătoriți și s'au așezat printre oaspeți. Petru, căruia îi era foame, mânca cu ochii mâncările de pe masă. Isus n'a primit să mănec decât pâne și sare: iar Petru, aducându-și aminte de cele puse lui la inimă din partea Stăpânului-său, își conțeni pofta, care-i creștea la văzul și la mirosul mâncărilor, cari urmau; și — respingând toate — nu mânca decât pâne și sare.

La sfârșitul prânzului, pe când Isus se întreținea în vorbă cu tinerii însurăței, ziseră părinții lui Petru:

— Nu fă ca tovarășul tău și ia plăcintele astea, că n'are să-ți fie nimic.

Petru, ne mai putându-se ținea, lua plăcintele, dar și le vâră în buzunar, de teamă să nu-l vadă Isus că mănecă. Și, imbiindu-l mereu

oamenii aceștia buni, își umplu Petru buzunarele, cât puteau ele să țină.

După ce a dat o cinste Isus tinerilor căsătoriți, îi salutară, mulțumiră oaspeților și plecară.

Pe drum dădură în vorbă și Petru nu și-a putut mânca plăcintele.

La capul satului intrară într'o pădure. Mai apoi, după cum făcea Isus întotdeauna când era liniște și în singurătate, își aduna puterile, gândindu-se la cele sfinte și — în mers — se ruga și se gândea.

Petru mergea puțintel la o parte. Incetșor, ducându-și mâna în buzunar, își umplu gura cu o plăcintă.

Dar Isus, întorcându-se, îl întrebă:

— Ce măneci, Petre?

Petru, ducându-și repede mâna înaintea gurii, dete afară plăcinta, la care mesteca și, aruncându-o în urma sa, îi răspunse:

— Nimic, Stăpâne.

După o clipă, Petru, încă și mai incetșor ca mai înainte, smulse o plăcintă și o duse la gură. Dar Isus îl întrebă pe dată:

— Ce măneci, Petre?

de dobitoace, ca să ne spună în modul cel mai lămurit, că nu în scutece de mătăasă, nici în palatele crăești sălășluște adevărata fericire, ci în bogăția inimii și în curățenia sufletului oamenilor.

Din bogăția aceasta a inimii, ne-a împărțit și nouă Fiul lui Dumnezeu, toate darurile cerești, cari fac desăvârșirea, ne-a lăsat moștenire învățăturile Sale cele curate și mult grăitoare, pe urma cărora, ne întocmim viața noastră de creștini adevărați.

Inimile voastre să tresară azi de bucurie la glasul Ingeresc «Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bună învoire». Apropiati-vă cu evlavie, cu smerenia sufletului vostru de lăcașul ieslelor din Vifleim, de unde «a răsărit soarele dreptății și lumina cunoștinței».

Să ne însuflețim deci tot mai mult de Domnul Hristos, să-l îmbrățișăm în sufletul nostru și să-i facem loc în casele și colibiile noastre, în sufletele și inimile noastre și să-l rugăm să nu se despartă de noi până la răsuflarea noastră cea din urmă. Să ne încordăm puterile, ca să cadă de pe ochii noștri păiangenul, care nu ne lasă să vedem binefacerile razelor luminei și căldura care o răspândesc învățăturile lui Isus cele vecinice și nelșelătoare.

Pe apostolii minciunii plătiți cu bani grei de străini să nu-i lăsați să intre în casele voastre, iar învățăturile lor rătăcite să vă găsească gata, de a le alunga din suflet, ca pe o rava care ucide, și atunci darul Domnului nostru Isus Hristos va fi cu voi cu toți în toate zilele vieții voastre și vă va fi Inger păzitor în drumul vieții în veci.

(Din pastorala P. S. Sale episcopului Nicolae al Clujului).

III

...Neputința omenească se svârcolește în țărâna pământului și se face a uita că odinioară înțelepții din Răsărit s'au închinat Celui ce în iesle s'a născut. Dar creștinul adevărat trebuie să recunoască și să vadă adevărul. Omul cel drept recunoaște că numai cel viclean se înverșunează împotriva lui Dumnezeu și se răvrătește contra semenilor săi. Cel ce s'a născut în iesle a făcut pe omul bun să vadă că fără Mântuitorul mare era puterea păcatului. Căci până când nu se cântau cântecele creștinești ale Crăciunului, ființa omenească era în desnădejde, dar de când se cântă: Nașterea Domnului, de atunci răsărit-a lumii lumina cunoștinții. De când se cântă: «Hristos se naște, măriți-l», — toți cari s'au apropiat de Domnul prin biserică, au fost mângâiați și luminați!

Astfel trebuie să recunoaștem roadele frumoase și minunate aduse de învățătura lui Hristos în lume. Învățătura lui Isus a însoțit omeneria în strădaniile ei, luminându-i cărările. Ea a învățat pe cei neștiutori, a liniștit pe cei copleșiți de patimi, a mângâiat pe cei cari se frământau în vârtejul desamăgirilor. Învățătura divină a dat lumină orbilor, a făcut pe schiopi să umble, a dat surzilor auzul, celor îndrăciți duhul cel bun și morților viața.

Petru, dând afară repede:

— Nimic, Stăpâne.

Mai apoi își încetini Petru pașii, ca să aibă mai mare loc între Isus și dânsul și, cu o mișcare domoală de tot, își umplu încă odată gura cu o plăcintă.

— Ce mânzi, Petre?

Fără ca să fi gustat, a trebuit să dea afară bucătura și să răspundă repede:

— Nimic, Stăpâne.

A mai încercat odată și încă odată, până ce i s'au golit buzunarele. Nu mai avea nici atâta din plăcinte și abea că le simțise gustul.

Când a fost să iasă din pădure, au dat de un luminiiș.

Așezându-se, zise Isus lui Petru:

— întoarce-te, Petre, urmează cărarea pe care am umblat-o și adună toate «nemicurile», pe care le-ai aruncat de-alungul drumului...

Petru se întoarse fără să răspundă, fără să se uite în fața lui Isus, deoarece vedea el prea bine că El le știe toate.

Petru se întoarse cu amândouă mâinile pline și zise lui Isus:

Mari minuni sânt acestea, și ele nu se pot nesocoti, precum nu se pot nesocoti și alte minuni ale învățării mântuitoare. Învățătura creștină învață pe bogat să aibe dragoste; cuvântul lui Isus susține răbdarea săracului. Cuvântul Domnului liniștește pe creștin în fața nedreptăților pe cari le îndură în viață. Bândul Isus îndeamnă la supunere către stăpânire pentru care ne rugăm. Și dacă toate acestea nu ajung spre a face și pe cel necredincios să se apropie de Domnul, — atunci privească acel necredincios o căsnicie creștină. Cât înduioșază privirea unei familii, în care soțul cu soția încunjuțați de copii, rude și prieteni, învață cuvântul Domnului. Bunătatea și darul cari se revărsă în acea familie sânt mari, nespuse de mari. Câte rele, câte păcate nu amuțesc în o asemenea familie.

(Din pastorala P. S. Sale episcopului Grigorie al Aradului).

Progresele ortodoxiei între rutenii din Cehoslovacia. Rutenii din Cehoslovacia, atât de asupriți sub regimul unguresc și de către biserica papistă la care au fost trecuți cu înșelăciuni și cu forța, sub forma hibridă de «uniți», încep să se trezească și să se întoarcă iarăși la credința ortodoxă. Pentru organizarea lor a stat câțiva timp între ei P. Sf. Episcop Ireneu de la Novisad, din Iugoslavia, invitat de guvernul din Praga.

P. Sfinția Sa ep. Ireneu a declarat că c. 100.000 de ruteni uniți s'au întors la biserica ortodoxă și mișcarea este în progres. Cercurile ortodoxe din Praga, în frunte cu arhiepiscopul Savatti, trebuie să găsească drumul la inimile celor ce se întorc la ortodoxie. Agenții papismului răspândesc tot felul de calomnii — după cum le e obiceiul pretutindenea — în contra mișcării de întoarcere a rutenilor la ortodoxie, dar aceștia nu mai ascultă de glasul celor ce i-au înșelat și asuprit atâta vreme. —

Campania de lămurire

Ziarul «Națiunea» din Cluj aduce știria că dl Nae Ionescu, conferențiar la Facultatea de litere din București, a fost chemat la Consiliul de război al corpului II de armată pentru a da lămuriri cu privire la niște articole publicate de dsa în ziarul «Cuvântul», împotriva I. P. S. Patriarh-Regent.

Vestea n'a surprins pe nimeni. Fiindcă dl Nae Ionescu, prin scrisul său, trecuse de mult limitele ce și le poate îngădui un gazetar și profesor de logică — în cadrele legii și ale uzului.

Oricât de serioasă ar fi laturea politică a cazului, noi nu ne ocupăm de ea. Nu putem trece însă peste laturea bisericăască a chestiunii, fiindcă ea ne privește de aproape.

— Stăpâne, în locul plăcintei mestecate am găsit aceasta, ce se ținea de pământ ca o plantă mică.

— Intr'adevăr că e o plantă mică, Petre. A fost făcută în locul plăcintelor *ce te-al încumetat să le iai dela săraci*.

...Și și-au urmat drumul. Au dat de o colibă, au intrat în ea și Isus a poruncit femeii, care locuia în colibă să-i coacă de cină plantele astea mititele.

— Dar, zise femeia, n'am mai văzut de când sânt așa ceva și n'am să mă pricep să le pregătesc.

Isus o învăță că trebuie să le speli cu oțet și să le coci în ulei.

...Așa s'au făcut pentru întâia dată bureții de mâncare. Isus i a binecuvântat și a spus că bureții, cari s'au fost plăsmuit din cinstea unui sărac, sânt *bunul săracului* și că vor crește de seara până dimineața. Și fiindcă Petru n'a fost sătul, nici bureții să nu te poată nutri.

Trad. Horia Petra-Petrescu.

Dl Nae Ionescu a început a anunța o acțiune de lămurire ideologică a ortodoxiei. Un lucru util, fără îndoială. Așa l-a socotit toată lumea. Dar dsa a continuat, de fapt, prin terfelirea Bisericii ortodoxe și a slujtorilor ei. Căci — după ideologia dlui Nae Ionescu — «ortodoxia este o industrie națională cu regim protecționist sprijinită pe bugetul statului și pe jandarmi», iar biserica ortodoxă este — tot după dl Nae — «leneșe și funcționărească». Cât desore slujtorii acestei biserici, ei sânt «iepuri anticoncordatari». Așa i-a numit dl Ionescu pe cei mici. Pe cei mari i-a «depus» — pur și simplu — din slujbele lor — cum a pățit-o I. P. S. Patriarh Miron...

Cu cei mici dl Nae Ionescu are obiceiul de a isprăvi scurt. Fiindcă-i tratează dela înălțimi astrale. Se revoltă împotriva insultelor d-sale? Le răspunde: Ce, bă... da știți voi ce-i aia ortodoxie? Asta numai eu o știu; și-o să vă spun odată! (Și de doi ani dl Nae Ionescu nu s'a îndurat să le spună...)

Cu cei mari merge mai greu. De aceea și dl Ionescu o ia mai domol — chiar după ce i-a «depus». Li roagă să convoace Sf. Sinod, ca să-l judece. Sf. Sinod însă nu se grăbește să se adune; și asta-l supără mult pe dl Ionescu. E ultima haltă a drumului pe care l-a străbătut dsa în «campania de lămurire» pe care-o anunțase cu atâta tâmbălău.

Cine câștigă din această campanie? Biserica ortodoxă — de-ocamdată nu. Catholicismul, — aparent, de-ocamdată da. Mai târziu, suntem siguri, nici el. Și, atunci, lumea are dreptul să caute loc pentru o a treia ipoteză.

Uneltiri papiste. Curia papală, fără să se pună în înțelegere cu guvernul Greciei, a înființat o episcopie nouă în Salonic, a numit pe seama ei un episcop și a dat ordin arhiepiscopului catolic din Atena ca să-l hirotonisească și introducă în scaun. Populația din Salonic a luat atitudine energică în contra acțiunii papiste, iar guvernul din Atena, astfel sesizat, n'a permis instituirea noului episcop, deoarece noua episcopie n'a fost înființată cu încuviințarea guvernului, așa cum cer legile. În același timp presa din capitala Greciei cere să fie trecut peste graniță și arhiepiscopul papist din Atena, spunând că n'au nevoie de «un organ al Vaticanului, care nici nu-și trage seama în ce stat trăiește».

Așa e politica papistă: cu cât îi lași libertate mai mare, cu atât își ia nasul la purtare și tulbură liniștea țărilor, ca să poată pescui ea.

Lumina lumii...

E frig, și-i vânt, și-i întunec în lumea sufletelor: Frigul urei. Vântul lăcomiei. Întunecul necredinței.

Și'n caosul prădalnic al vremii maștere o lumină lină de maiestoașă stea răsare pe cerul înorat al conștiințelor. E lumina lui Hristos.

În fața măreției ei fără păreche se'nchină smerit tot sufletul curat.

La zarea ei își frâng genunchii cu evlavie magii înțelepciunii profunde și daruri sfinte îi înalță:

Pasteur: Eu cred. Eu cred adânc. Eu cred ca un țaran din Bretania. Și știința mea profundă îmi defermină credința. Și cu cât mă pogor mai adânc în știință, simt că devin din ce în ce tot mai tare credincios. Eu simt că voi crede ca o țarancă din Bretania.

Lord Byron: Dacă Dumnezeu n'a fost nici odată om și omul nici odată Dumnezeu, Hristos a fost și una, și alta!

Brișeux (?): Zădarnic Vă ridicăți voi, filosofilor. Nime n'a dat lumii o hrană mai dulce decât

Al treilea milion pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Ofranda dela ministerul de finanțe. — Contribuirile parohiilor. — Alte daruri dela evlavioși ortodocși. —

La marele praznic al Nașterii Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, în mijlocul cântărilor de laudă și preamărire, ce se înalță astăzi în sfințele noastre biserici și în toate casele adevăraților creștini, vestim cititorilor, că sumele cucerite de noi credincioși, cler și popor, oferite cu statornică însuflețire pentru refacerea Sfintei Mănăstiri Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus, au trecut cifra de **trei milioane** de lei.

Vestim, în același timp, că rămâne și mai departe deschisă calea pentru restaurarea Sfintei Mănăstiri, menite să aibe: o *tiparniță* de cărți pe seama poporului credincios, un *adapost* al preoților bătrâni doritori să-și trăiască restul vieții în rugăciune și reculegere la această mănăstire, și în sfârșit o *școală de călugări* devotați științei divine și idealului de perfecțiune morală.

Nutrim credința, că simțemintele nobile, care totdeauna au împodobit inimile credincioșilor sfintei noastre biserici ortodoxe din întreg întinsul țării, se vor confirma și de aici încolo în aceeași măsură ca și în anul de al cărui sfârșit ne apropiăm. Prin obolul celor mulți și buni, sfântul așezământ brâncovenesc va fi, în scurtă vreme, în stare a răspândi lumină, mângâiere și cerească binecuvântare tuturor aducătorilor de prinos la altarul Domnului.

Intre ofrandele mai însemnate, scoatem la iveală, cu acest prilej, suma oferită de ministerul de finanțe, când depar-

tamentul acesta a fost condus de dl **Ion I. Lapedatu**.

Mai amintim aici și râvna neobosită întru plasarea de cărămizi în parohiile din protopopiatele: *Jiu, Geoagiu, Agnita, Avrig, Deva* și *Miercurea*, precum și a profesorului de religie *Vașile Necșa* din Orăștie.

Contribuirile sânt următoarele:
Dela Ministerul de finanțe . . . 100,000
Contribuirile parohiilor prin plasare de cărămizi, și anume din protopopiatele:
Jiu 25,590

Geoagiu	13,850
Agnita	12,050
Avrig	10,100
Deva	9,840
Miercurea	8,640
Dl <i>Vașile Necșa</i> , profesor de religie în Orăștie, prin plasare de cărămizi	7,000
<i>Ioan Mihăila</i> , paroh, Dăișoara	500
<i>Stan Bădilă</i> , din Rășinari	200
Total Lei:	187,770
Suma de mai înainte Lei:	2.852,593
Total general Lei:	3.040,363

Biserica națională cehoslovacă. Căpetenia bisericii naționale cehoslovace, patriarhul Dr. Faraky, a trecut la cele veșnice înainte de aceasta cu câteva luni. A fost un bărbat treaz, hotărât în atitudinile sale și cu o remarcabilă sensibilitate religioasă. Fără îndoială prin personalitatea lui, mișcarea pentru întemeierea bisericii naționale cehoslovace a câștigat foarte mulți aderenți.

Până la alegerea noului șef al acelei biserici, răspunderea pentru chestiunile duhovnicești o are episcopul Prochazka din Könniggrätz, împreună cu episcopul Stejskal din Olmütz.

În timpul din urmă mișcarea aceasta a trecut din Boemia și în Slovacia, unde în scurtă vreme au ajuns să-și organizeze comunități puternice, ca cea din Bratislava cu aproape 3000 de suflete, cea din Košice (Cașovia) și cea din Liptau ș. a.

Numărul total al credincioșilor bisericii naționale cehoslovace — după datele statistice oficiale de acum câțiva ani — se urcă la 800,000, după alte informațiuni a trecut binișor peste un milion, ceea ce înseamnă tot atâtea pierderi pentru biserica papistă din Cehoslovacia. Conflictele provocate de curia romană cu guvernul cehoslovac au avut darul de a face să treacă multe zeci de mii de suflete de la papism la biserica națională cehoslovacă.

Nou abonament la Telegraful Român

Cu ziua de 1 Ianuar 1928 deschidem nou abonament la ziarul *Telegraful Român*.

Intrând, cu ajutorul lui Dumnezeu, în anul 76-lea de apariție, vom continua, cu râvnă și după cea mai bună a noastră pricepere, munca de promovare a intereselor mari ale sfintei biserici ort. române.

Rugăm pe bunii cititori să ne rămână și mai departe credincioși și să-și înoiască din vreme abonamentul prin mandat poștal, să răspândească acest organ de publicitate în cercurile cunoștințelor lor, și să-i câștige cât mai mulți noi abonați.

Numele abonatului și domiciliul, (ev. poșta ultimă), să se scrie legibil la adresa:

Administrația Telegraful Român, Sibiu.

Dorim ca Domnul să dăruească bucurie curată, de sfințele sărbători ale Nașterii Sale, tuturor prietenilor noștri.

Redacția și Administrația.

El, și nime nu a îmbiat omenirea cu'n izvor mai răcoritor, ca El! De aproape două mii de ani El stăpără setea tuturor însetaților de pe fața pământului. Isuse, ne lăsam cu pace în grija Ta! La Tine sânt cuvintele vieții de veci! Tu ai promulgat mai întâi legea sfântă a dragostei! Cărmuiește cu dragostea Ta!

Schiller: Trimite-mi Doamne lumina ta, ca să cunosc pe Isus Hristos, pe care Tu l-ai trimis în lume! Căci el e adevărul! El întărește inimile! El înalță sufletele! E aurul gândirilor, cămăia simțirilor, smirna voirilor sfinte, darurile magilor...

Dar, se ivesc și glasuri de Irozi, de saducei și alți infirmi ai sufletului...

Zadarnic însă!

Vorba lor e vorba crudului Irod. Și darurile lui: Necredință și moarte trupească și osândă sufletească.

D'asupra tuturor se înalță steaua mare, steaua lucitoare, steaua mângăietoare, a lui Isus Hristos:

Lumina lumii.

Pr. A. Nana.

Florile dalbe

— Colindă din popor —

Rătăceam într'o grădină,
Florile dalbe;
Mă'ntâlnii cu o albină,
Florile dalbe.

Albina strângea din flori,
Florile dalbe;
Ceară pentru sărbători,
Florile dalbe.

Ceara se făcea făclii,
Florile dalbe;
Să le dea Sântei-Marii,
Florile dalbe.

Făclile s'aprindeau,
Florile dalbe;
Ingerii în rai râdeau
Florile dalbe.

Făclile se stângeau,
Florile dalbe;
Ingerii în cer plângeau,
Florile dalbe.

St. O. Iosif.

Revista Teologică, organ pentru știința și viața bisericească, sub patronajul I. P. S. Sale Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae. A apărut Nr. 12 din 1927. Cuprinsul: Prof. Dr. Gr. Cristescu: «Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă!» Prof. N. Colan: Fuga în Egipt. I. Beleuță: Amintirile unui preot romano-catolic devenit preot ortodox. Pr. Ștefan Metes: Relațiile bisericii românești ortodoxe din Ardeal cu Principatele române în veacul al XVIII-lea. * * * Viața bisericească în Mitropolia Ardealului. Prof. N. Colan, Gh. M. și I. B.: Mișcarea literară: Noul Testament. «Ce trebuie să știe mirii». Situația actuală de drept bisericesc a Bisericilor răsăritene. Sf. Atanasie. Gh. M.: Cronică: P. S. S. Păr. Ep. Roman al Orăștiei a împlinit 75 de ani. Sărbătorirea P. C. S. păr. prof. Dr. Gheorghe Popovici din Lugoj. * * * Note și informații. Sumarul «Revistei Teologice» pe anul 1927. — Redacția și Administrația: strada Mitropoliei Nr. 32 Abonamentul: 180 lei pe an.

INFORMAȚIUNI

Colonizarea cu elemente românești în Dobrogea nouă se urmează acum cu mai multă stăruință. Se aduc coloniști și din Oltenia pentru județele Caliacra și Durostor, în apropierea coloniștilor macedoneni. Recolta pe terenurile coloniștilor a fost din cele mai bune. S'au colonizat cu totul în Cadriater 7 mii de capi de familie; se vor mai coloniza până la împlinirea numărului de 15 mii capi de familie. Așezarea coloniștilor români la granițe este o lucrare careia trebuie să i se dea atențiune deosebită din partea ori căru guvern, dacă înțelegem să întârim pretutindeni zidul de apărare a patriei împotriva ori căru vrăjmaș al neamului.

Cehoslovacii și preoțimea noastră. Ziarul din Bratislava, *Slovak*, se ocupă pe larg, sub titlul «Opera preoțimii pentru România Mare», de cartea publicată de p. Dr. Sebastian Stanca: «Preoțimea română din Ardeal în luptă pentru unirea națională». Dovada cea mai bună că preoțimea aceasta și-a înțeles bine menirea, — zice gazeta dela Bratislava — sânt temnițele maghare pline de preoți în timpul mobilizării din România.

Concurs de colinde se organizează, pentru luna lui Ianuar 1928, și la Brașov. Un program al concursului, cu data definitiv fixată, se va publica la timp. Celor mai bune coruri sau grupuri de colindători li se vor acorda premii. Iau parte la concurs atât școlari, cât și adulți, iar premiile se dau celor ce execută mai artistic o colindă, preferite fiind arile vechi.

Despre Calendarul nostru arhidiecezan. În numărul acum apărut al revistei Sfântului Sinod, *Biserica Ortodoxă Română*, I. P. C. Sa Arhimandritul Scriban, apărând calendarele creștinești tipărite pentru anul 1928, scrie următoarele: «E foarte bun și cu bogat material, în chip de carte, cel dela Sibiu, Calendarul Bunului Creștin, al Arhiepiscopiei Sibiului; despre el mai avem de scris».

Un protest al studenților. În legătură cu ultimele manifestații studențești, «Uniunea națională a studenților creștini» dă următorul comunicat: «Uniunea națională a studenților creștini din România, față de acuzațiile calomnioase ce se aduc studențimii române creștine, că studenții și-ar fi însușit obiecte din sinagogi și magazine cu ocazia manifestațiilor din țară, protestează cu toată puterea și indignarea contra acestor aserțiuni. Studențimea română nu este borfașă și nu se dedă la acte de vandalism. Devastările au fost făcute de elemente străine de universitate. Uniunea cere guvernului să ia măsuri severe contra celor cari aduc jigniri studențimii române».

Protestul arată, că jefuitorii nu trebuie căutați în rândurile studențimii.

Improprietăre. Din Abrud se anunță, că p. Dr. Peiru Popovici a fost improprietat cu 20 jug. cat de pământ. Dacă în lipsa de pământ, nu pot fi improprietați toți preoții noștri din Munții apuseni, este echitabil ca salariizarea lor convenită să nu mai sufere întârziere.

GLAS DIN PUBLIC. Un vechi cetitor ne scrie: În apropierea sărbătorii de Anul nou, aș socoti, dle redactor, că n'ar fi de prisos să mai aducem aminte intelectualilor noștri bunul obicei ardelenesc de-a răsunămpăra felicitările cu ofrande în scopul de creștinească binefacere.

Știre ziaristică. Retrăgându-se dela *Cu vântul*, dl Pamfil Șecariu, ziarist în București (Str. General Berthelot, 59), vestește că va scoate, sub direcția sa, ziarul *Curentul*. Apariția noului ziar e hotărâtă pentru ziua de Marți 10 Ianuar 1928.

Act de mulțămire. Institututele financiare: «Decebal» din Deva a dăruit episcopiei proto-popești Băița, suma de 3000 lei, «Crișana» din Brad 2000 lei, iar «Zărândeana» din Băița 450 lei. Pentru această faptă maritimă a acestor institute financiare, care totdeauna au promovat interesele bisericesti, culturale, economice etc., prin ajutoare bănești, li se exprimă și pe această cale cele mai călduroase mulțămiri. Prot. *Dumitru Secărea*.

Aviz. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român «Astra» Sibiu, distribuie pentru anul școlar 1927/28: a) un număr oarecare de Abecedare pe seama neștiutorilor

de carte, adulți, lipsiți de mijloace, cari vor să învețe carte în cursul acestui an școlar; b) 40 premii de câte lei 2000 acelora învățători și preoți, cari se vor distinge prin instruirea unui număr mai mare de analf. beți, îndeosebi în vârsta de peste 18 ani, în cursuri aranjate anume spre acest scop; c) pentru premiarea celor mai vrednici 5 elevi ai fiecărui curs, anunțat de mai înainte, se vor pune gratuit la dispoziția fiecărui președinte de despărțământ sau de cerc cultural câte 5 broșuri potrivite din Biblioteca populară.

Profesori la facultatea de teologie în Chișinău. Comisiunea întrunită de curând la Iași, a recomandat ministerului de instrucțiunii, pentru numire de profesori la facultatea teologică din Chișinău, ca titulari, între alții, pe I. P. C. Sa Arhim. Iuliu Scriban, pentru omiletică și pastorală, și pe Pr. Gr. Pșculescu (Gala Galaction) pentru exegeza Noului Testament.

Cine câștigă? Fabricile noastre de zahăr pot exporta anual cam 400 de mii vagoane de zahăr, o marfă pe care noi o plătim mai scump decât orice țară. Deși un chilogram de zahăr la fabrică nu costă de cât cam opt lei, în comerț se vinde cu 34, ba și mai mult! Negustorii detașiți câștigă un leu la kgr. Câștigul cel mare intră la domniile fabricanților, — pe socoteala mai ales a sărăcimii. Pană când?

Ger și zăpadă. Temperatura a scăzut, în toată țara, în mod simțitor. Termometrul înregistrează în 22 Dec. minus 29.8 grade în Sibiu. Cantitatea de zăpadă, căzută aproape pretutindeni, este destul de însemnată.

Școala medie de băieți din Sibiu a fost transformată în *gimnaziu* cu data de 1 Septembrie 1927.

O bandă de țigani ucigași prinsă la Oradea. Poliția din Oradea-mare a reușit să prindă o primejdioasă bandă de țigani, care are la activul său o multime de crime și jafuri. Această bandă, nomadă, jăfua în întreg Ardealul, mutându și preferințele dintr'un loc într'altul, fapt ce a contribuit la salvarea ei până acum. Acum o săptămână, banda fusese prinsă la Arad. A reușit însă să evadeze din arestul poliției. Nenorocul bandiților a fost că plecând dela Arad, de unde au evadat, la Oradea-mare, s'au dus să chefuească într'o tavernă. Poliția, care atunci făcea o rază, i a arestat și pe ei. Ceruți de parchetul Arad, ei au fost înaintați, legați în lanțuri, autorităților.

Criză bolșevică. Congresul comunist din urmă dela Moscova s'a a căuit numai din adepții lui Stalin, cu excluderea grupului opoziționist Troțk Zinoviev. Opoziția e prezentată de staniști ca un element al luptei antisovietice, congresul stabilind *incompatibilitate* între rămânerea în partid și a fi membru al opoziției.

S'ar putea oare la noi? Aliații noștri iugoslavi, într'un consiliu de miniștri, au hotărât să reducă numărul ministerelor dela 18, câte au acum, la 12, și astfel țara să facă economii în tot locul unde e nevoie de cruțat.

Tunel între Europa și Africa. Ingineri francezi și spanioli lucrează la planurile unui tunel care ar lega Europa cu Africa la strâmtoarea Gibraltarului. La locul unde strâmtoarea este numai de 14 km. și fundul mării de 1000 m. de adânc, ar urma să se edifice picioarele înalte ca să poată sprijini tunelul, în forma de o țevă groasă sub apă. Acest tunel ar costa 300 milioane pesetas, vreo 10 miliarde de lei.

Tarif redus. Conform proiectului ministerului de comunicație, dela anul nou 1928 se reduce prețurile de călătorie pe căile ferate, și anume:

Dela 1—100 km.: la trenurile accelerate: 135 lei clasa I, 105 lei clasa II, 70 lei clasa III; la trenurile combinate: 85 clasa I, 65 clasa II, 30 lei clasa III; la trenurile de persoane: 30 lei clasa I, 25 lei clasa II, 15 lei clasa III.

Dela 101—200 km.: la trenurile accelerate: 435 lei clasa I, 330 lei clasa II, 225 lei clasa III; la trenurile de persoane: 335 lei clasa I, 250 lei clasa II, 164 lei clasa III.

Dela 201—310 km.: la trenurile accelerate: 980 lei clasa I, 735 lei clasa II, 500 lei clasa III; la trenurile de persoane: 800 lei clasa I, 675 lei clasa II, 450 lei clasa III.

Dela 311—520 km.: la trenurile accelerate: clasa I—1335 lei, clasa II—995 lei, clasa III—665 lei; la trenurile de persoane: 1320 lei clasa I, 985 lei clasa II, 665 lei clasa III, și a. m. d.

Știri scurte. Exproprierea din Ardeal a dat pământ unui număr de 310.000 țărani: dintre aceștia sânt români 227 mii, unguri 43.700, restul aparține altor naționalități.

— Mare număr de muncitori români, în majoritate ardeleni, rămași fără lucru în America, voiesc să se înapoeze în patrie. În acest scop s'au adresat legăției române dela Washington.

— În Ungaria se confiscă pământurile cetățenilor români.

— Societatea experantistă română, de sub președinția de onoare a dlui general C. Găvănescul și a dlui Gr. L. Trancu Iași, fost ministru, răspunde cu plăcere la orice informațiuni ce i se cer în privința limbii esperanto și a mișcării esperantiste. Sediul Societății: București, strada 11 Iunie Nr. 80.

ȘTIRI LOCALE

Concert religios. Corul Mitropoliei și al școlii normale «Andrei Șaguna» din Sibiu, a dat, Duminecă d. a. în biserica Mitropoliei, după bunul obicei din anul trecut, un concert religios în preajma sărbătorilor Nașterii Domnului. S'au executat, sub conducerea expertă a dlui T. Popovici profesor, aceleași minunate colinde și cântece de stea, simple și expresive, unele de o gingășie cu adevărat mișcătoare (ca b. o. colinda munteană «Coroana de trandafiri»); altele bogate în melodie (b. o. cântecul de stea ardelenesc «O, ce veste minunată», sau colinda bănețeană «Florile dalbe»), — toate talmăcind, în imnuri de slavă, ideea creștinismului: a păcii și dragostei între frați. Concertul, la care au fost de față mulți credincioși din toate clasele societății, în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae, s'a întregit prin cuvântul dlui director al seminarului teologic, Gh. Maior, cu o scurtă apreciere a felului cântecelor populare din noaptea de Crăciun.

Asemenea frumoase concerte religioase s'au fi cât se poate de potrivite și în alte centre, unde există coruri, ca să înfăptuim cât mai curând renvierea vechilor cântece de Crăciun și învierea sufletului creștin românesc.

Producție școlară. Felul cum s'a prezentat tinerimea școlară dela școlile comerciale superioare din Sibiu, în seara de 21 Decembrie, când în teatrul orașului a reprezentat *Nașterea Domnului*, face deosebită cinste atât elevilor și elevelor, cât și corpului profesoral dela aceste școli. Premărind Nașterea lui Isus Hristos prin colinde alese și prin înfățișarea magilor dela răsărit, în mod cât se poate de îngrijit, contribuie nespus de mult la păstrarea și răspândirea minunatelor noastre datini din bătrâni. Dl. N. Oancea, conducătorul muzical al producției școlare, s'a distins din nou în conducerea corurilor și a orchestrei tinerimii dela liceul «G. Lazăr», care a acompaniat întreg textul piesei *Nașterea Domnului*. Auditor mult și deplin mulțumit.

Expoziție interesantă, de țesături, broderii etc. naționale, a deschis în Sibiu, dna văduvă căpitan Aricescu (nepoata scriitorului cunoscut, pe vremuri, și la noi, Aricescu) în saloanele Cercului militar. Expoziția conține lucrări frumoase, vrednice de văzut, — unele sânt de vânzare și pot servi de cadouri la sărbători. Aviz amatorilor de artă. Expoziția se poate vizita gratuit și e deschisă până la Anul Nou.

Întregire. Ca mulțumită la ședința festivă a societății de lectură «Andrei Șaguna» a studenților teologi, ținută în 29 Noembrie a. c. au mai contribuit dnii Ioan A. de Preda, fiscal consistorial în retrăgere, 100 lei, Dr. Lucian Borcia, avocat, 100 lei, și Ioan Iordache, învățător pensionat din comuna Săcădate-Sibiu, 60 lei. *Nicolae I. Oancea*, cashier.

Târg. Ni se scrie: Târgul de tauri rasa Pinzgau și de vieri în Sibiu, s'a ținut în 13 Decembrie 1927, cu rezultat îmbucurător. Dintre 86 tauri și tăurenci, aduși în târg, s'au vândut 77. Atât ofertele, cât și cumpărările au decurs în mod egal. — Acestei împrejurări se poate atribui că mai toți taurii și tăurencii s'au vândut. Dintre 12 vieri s'au vândut 8. Crescătorii noștri, cu toată lipsa mare de bani, au încasat cam 1¹/₂ milion lei, semn îmbucurător rezultatul în creșterii animalelor.

Telegraful Român în 1927

CUPRINSUL

(Cifrele arată numărul ziarului)

Table with 3 columns: Article Title, Page Number, and Section Header. Sections include: 1. Articole, 2. Pastorale, predici, cuvântări, conferințe, meditații, 3. Antrefileuri, 4. Correspondențe, rapoarte, notițe, 5. Foișoare, 6. Circulare, comunicate, convocări, apeluri ș. a., 7. Necrologuri.

Perian Ion pr.	67,	68
Petra-Petrescu Ana	33	
Popa Stefan pr.	11	
Popa Ion	17	
Popovici D.	30	
Proca Elena G.	11	
Prohászka	30	
Sândeianu Iustina	65	
Sandu Aldea	25	
Sasu Emilia	70	
Stanciu Maria	43	
Todoran Nic. prot.	19	
Tomoiagă Ion pr.	70	
Truța Domnița	6	
Uilăcan Alecs.	17	
Verzariu Emil	48	

Afară de acest material, în fiecare număr: Informațiuni, știri locale, cărți și reviste, concursuri și inserțiuni.

Nr. 11,697. (156) 1-3

CONCURS

Devenind vacantă catedra de religie de la școlile medii de stat din Sebeș, prin renunțarea profesorului supl. Tiberiu Moga, se publică concurs cu termen de 15 zile, invitându-se cei ce doresc să ocupe această catedră, să și înainteze cererile de concurs la Consiliul arhiepiscopesc, dimpreună cu documentele despre studiile făcute.

Sibiu, din sedința bisericească, ținută la 13 Decembrie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 441/1927. (151) 1-3

Concurs

Se publică se concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în «Telegraful Român» pentru întregirea parohiei Sâncrai din protopopiatul Hunedoara.

Veniturile parohiale:

1. 30 litri grâu de fiecare fum.
2. 30 litri cucuruz smicurat de fiecare fum.
3. Una zi de lucru de fiecare fum.
4. Cel puțin 5 (cinci) lei de fiecare fum cu ocaziunea sfințirii caselor (Botezul Domnului).
5. Salarul dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Hunedoara, în termenul indicat, și candidații se vor prezenta în vreo Duminică sau sărbătoare la biserică, spre a fi cunoscuți de către enoriași.

Hunedoara, 29 Noembrie 1927.

Oficiul protopopesc ortodox român Hunedoara în înțelegere cu consiliul parohial.

Dr. Vasile Oană
protopop.

Nr. 979/1927. (153) 1-1

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Chirpăr, protopopiatul Agnita, se publică concurs cu termen de 15 zile în Telegraful Român.

Venitele împreună cu acest post sunt cele fasonate în coala B cu folosirea ecleejiei de 24 jug. 1520 stp.

Dela fiecare familie de român câte o ferdelă cucuruz sfărmit și dela fiecare familie de neorustici câte 1/3 ferdelă cucuruz.

Lemne de foc din pădurea comunală în proporția cum se dă și preoților altor confesiuni din loc, folosirea casei parohiale care constă din 4 încăperi și a curții parohiale cu supraedificațiile, ca șură și grajduri.

Doritorii de a ocupa acest post sunt poțiti și trimitte petițiile provăzute cu documentele necesare în termenul deschis, subsemnatului oficiu protopopesc, și să se prezinte în parohie spre a face cunoștință cu poporul.

Agnita, 27 Noembrie 1927.

Ioan Alexandru
adm. protopopesc.

GRATIS trimite catalogul meu despre **vițe de vie altoite** care cuprinde precuțiile cele mai reține și sfaturile ne respătibile pentru fiecare viticultor. În interesul propriu al Dvoastre nu procurați vițe de vie sau vițe altoite, până când nu citiți călăuza mea de viticultură.

Adresa: J. SZÜCS, pepinerie 24, Diogig, județul B. h. or. Se caută agenți pe largă provizie mare. (131) 7-16

Nr. 11,983/927 Ep. (154) 1-2

Lemne de stejar de vânzare

Consiliul arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu are de vânzare în pădurea numită «Tufari» situată în hotarul comunei Cisnădie 2094 arbori esență stejari, reprezentând un volum de circa 777,336 m³ lemn de lucru și 1.016,696 steri lemn de foc.

Doritorii de a cumpăra aceste lemne să și înainteze ofertele lor până în 15 Ianuar 1928 Consiliului arhiepiscopesc ort. român în Sibiu.

Condițiunile de vânzare și exploatare se pot vedea în cancelaria arhidiecezană în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Sibiu, 17 Decembrie 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 229/927. (152) 1-3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Nucșoara cu filia Mălăești și Santa-Maria de peatră, din protopopiatul Hațeg, se publică concurs repetit cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreună cu acest post sunt:

1. Nucșoara cu filia Mălăești, cele fasonate în coala B pentru întregirea venitelor preotești dela stat, 32 jug. cat. (arator și fânaț, într'o tablă) sesiune parohială, 2 măsuri porumb cu ciocan și câte 1 zi de lucru dela 200 familii și stolele obișnuite, casă parohială în stare bună cu toate supraed. catele.

2. Santa Maria de peatră, cele fasonate în coala B pentru întregirea venitelor preotești dela stat, 14 jug. cat. sesiune parohială și câte 1 zi de lucru dela fiecare casă.

Concurenții își vor înainta cererile instruite în regulă subsemnatului oficiu protopopesc în termenul indicat și se vor prezenta în parohiile respective spre a face cunoștință cu poporul.

Hațeg, la 2 Decembrie 1927.

Oficiul protopopesc ortodox român al Hațegului în înțelegere cu consiliile parohiale respective.

Dr. C. Popescu
protopop.

„Dacia-România“

Societate generală de asigurare în București

Capital soc. 60.000,000 lei deplin vărsat

Fonduri de garanție la 31 Decembrie 1926
Lei 309 454,792

A introdus asigurări populare asupra vieții, fără examinare medicală cu:

Trageri la sorți lunare

Adresați-vă Reprezentanței generale din Sibiu, strada Regina Maria Nr. 7 (la sediul Banca Românească). (155) 1-2

Nr. 732/927. (150) 2-3

Concurs

Pentru ocuparea postului de cantor bisericesc la bisericile ortodoxe române din Zărnești, protopopiatul Bran, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreună cu acest post sunt:

1. Salar lunar dela biserică 3000 lei.
2. Stola obișnuită în parohiile din Zărnești.
3. 3 (trei) stânjini lemne de foc dela biserică.

Cantorul ales se obligă și a instrua și conduce cor bisericesc la liturghie și festivități.

Reflectanții să și înainteze cererile însoțite cu toate documentele necesare consiliului parohial ortodox român din Zărnești în termenul statorit.

Consiliul parohial Zărnești.

Președinte: Ioan Hamsca [protopop.]
Secretar: Andrei Ciurea.

Nr. 558/927. (149) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Clugud protopopiatul Sebeșului, se publică concurs nou, cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele sunt cele fasonate în tabloul B pentru întregirea dela stat, Sesia parohială 17 1/2 jugăre.

Concurenții au să și înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare, în termenul indicat, subsemnatului oficiu protopopesc, și până în 8 zile înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a acela, eventual a cânta și cuvânta.

Sebeș, 20 Noembrie 1927.

Oficiul protopopesc, în înțelegere cu consiliul parohial,

Sergiu Medean
protopop.

(139) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III Blaj din protopresbiteratul Târnavă se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreună cu acest post sunt:

1. Salarul dela stat conform coalei B.
2. Sesia parohială de 26 jug. cat.
3. Curtea parohială cu toate supraedificațiile în stare bună și grădina de aproape un jug. cat.

4. Lemne de foc din pădurea comunală date de comuna politică conform uzului, plăte de preot, dar tăiate, făcute și duse de popor.

5. Stola obișnuită.

Concurenții îndreptățiți la acest post își vor înainta cererile de concurs oficiului prot. în Diciosânmărtin, cu documentele prescise și în termen legal, având a se prezenta în vreo Duminică sau sărbătoare în parohie pentru a celebra și cuvânta.

Oficiul protopresbiterat în înțelegere cu consiliul parohial din Blaj.

Diciosânmărtin, la 12 August 1927.

Gheorghe Oprean
adm. prot.

Nr. 731/927. (145) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei a treia de clasa I-a Zărnești, protopresbiteratul Branului, se publică concurs, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreună cu acest post sunt cele fasonate în coala B pentru întregirea dela stat precum și 9 jugăre sesiune parohială.

Concurenții să și înainteze cererile instruite conform normelor în vigoare în termenul indicat subsemnatului oficiu protopresbiterat, cu prealabila încuviințare a protopresbiterului se pot prezenta în biserică spre a cânta, oficia și cuvânta.

Zărnești, 24 Noembrie 1927.

Ioan Hamsca
protopop.

Nr. 471/1927 prot. (147) 3-3

Concurs

Pentru întregirea a lor două parohii de clasa I. Ocna de sus, protopresbiteratul Sibiului, se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 de zile dela cea dintâi apariție a concursului în Telegraful Român.

Venitele împreună cu acest post sunt cele statorite în coala B. pentru întregire dela stat.

Sesiune parohială 20 jug. 1444 □, parte fânaț, parte arator.

Venitele stolare obișnuite.

Reflectanții îndreptățiți la acest post sunt poțiti să și trimită petițiile provăzute cu documentele necesare în termen subsemnatului și să se prezinte și în parohie spre a fi cunoscuți de credincioși.

Sibiu, la 30 Noembrie 1927.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial din Ocna de sus (Ocna-Sibiului).

Emilian Cioran
protopop.